

renter, der udbetales gennem de anerkendte forsikringsselskaber. Merudgiften ved en opregulering af disse renter anslås til ialt ca. 6,7 mill. kr. årlig, hvoraf ca. 5,0 mill. kr. vedrørende ulykkestilfælde indtruffet den 1. april 1947 eller senere, foreslås afholdt af forsikringsselskaberne, medens ca. 1,7 mill. kr. vedrørende ulykkestilfælde indtruffet før 1. april 1947 foreslås afholdt af statskassen. Begrundelsen herfor er, at staten hidtil har afholdt alle udgifterne vedrørende regulering af de omhandlede ydelser, jfr. senest lov nr. 402 af 18. december 1963 om ændring i lov om midlertidigt tillæg til visse ydelser i henhold til ulykkesforsikringsloven, loven om invaliderente m. v. til tilskadekomne militære værnepligtige samt loven om invalideforsørgelse. For statens arbejdere og funktionærer antages der pr. 1. april 1965 at være ca. 190 løbende invaliditetsrenter og ca. 80 enkerenter. Merudgiften ved en opregulering af disse anslås til ca. 645.000 kr. årlig. I de anførte udgiftsbeløb er indregnet de under afsnit 3 omhandlede nedsættelser af renterne.

Om den nærmere beregning af opreguleringerne henvises til bemærkningerne til forslag nr. 7.

2. Med hensyn til erstatningerne til efterladte bemærkes, at disse efter de gældende regler ydes som kapitalerstatninger, hvis tilskadekomnes dødsfald er forårsaget af et før 1. april 1959 indtruffet ulykkestilfælde, og som renteerstatning, hvis ulykkestilfældet er indtruffet den 1. april 1959 eller senere. Da det må anses for rimeligt fremtidigt at yde efterladte erstatninger som rente i tilfælde, hvor afdøde oppebar en løbende renteerstatning, foreslås det, at erstatningerne til alle sådanne efterladte efter 1. april 1965 tilkendes som rente. Endvidere foreslås det — hvis ulykkestilfældet er indtruffet før 1. april 1965 — at beregne renten efter en til afdødes forhøjede rente svarende årsløn. Udgifterne hertil anslås til ca. 100.000 kr. årligt, som er indregnet i de under afsnit 1 nævnte merudgifter.

3. Det foreslås samtidig at nedsætte alle renter fra rentenyderens fyldte 67. år. Begrundelsen herfor er, at renterne, der ydes som erstatning for en af et ulykkestilfælde forårsaget forringelse eller tab af erhvervsevne, beregnes uden hensyntagen til tilskadekomnes alder og dermed også uden hensyn til, at erhvervsevnen i almindelighed aftager med årene. Det foreslås derfor at lade renten nedsætte fra det tidspunkt, hvor de pågældende opnår ret til folkepension og derved sikres andel i landets almindelige pensionsordning for ældre. En lignende regel gælder i Sverige, hvor ulykkesforsikringsrenten nedsættes med $\frac{1}{4}$ fra rentenyderens fyldte 67. år. Om beregningen af nedslagets størrelse henvises til bemærkningerne til forslag nr. 1.

Forslagene om forhøjelse, respektive nedsættelse af renterne tager ikke sigte på forsikringer, tegnet i henhold til lovens §§ 55, 58, 59 og 74, fordi disse forsikringer, der tegnes af forsikringstageren til fordel for ham selv, eventuelt ægtefællen, hovedsagelig er frivillige og ligger på et væsentligt lavere niveau end lovens øvrige forsikringer. Endvidere er de ikke undergivet reguleringer, idet det er overladt til de pågældende selv at tegne supplerende frivillig forsikring, såfremt de ønsker at forsikre sig yderligere.

Til de enkelte forslag.

Til § 1.

Til nr. 1.

Ifølge de gældende regler ydes de maksimale renteerstatninger og den folkepension, der kan opnås ved siden heraf, med følgende beløb (afrundet):

Invaliditets- procent	Maksimal rente 1964	Folkepension 1. april 1964	
		Ægtepar	Enlige
pct.	kr.	kr.	kr.
100	7.850	7.476	2.820
90	7.050	7.656	3.492
80	6.300	7.656	4.032
70	5.500	7.656	4.464
60	4.700	7.656	4.524
50	3.900	7.656	5.064

Som det fremgår heraf ydes der — bortset fra 100 pct. renten — fuld folkepension til et ægtepar, hvoraf den ene oppebærer ulykkesrente. De ved lov nr. 195 af 4. juni 1964 indførte bestemmelser om folkepension uden indtægtsregulering vil derfor ikke i sig selv medføre en økonomisk fordel for de pågældende. Som følge heraf vil nedskæringen af renten alene kunne foretages inden for de som forslag nr. 7 stillede forhøjelser. Idet henvises til bemærkningerne hertil bemærkes, at nedslaget herefter højst vil kunne beregnes som 47,5 pct. af de på grundlag af et maksimum på 10.000 kr. beregnede renter, hvortil svarer et nedslag på 28,8 pct. af de på grundlag af et maksimum på 16.500 kr. beregnede renter. Det foreslås derfor at nedsætte renterne fra de pågældendes 67. år med 25 pct.

Til nr. 2.

Da nedsættelsen af renten efter tilskadekomnes 67. år er begrundet med, at pågældende til den tid sikres gennem landets almindelige pensionsordning, findes det rimeligt at se bort fra rentenedsættelsen ved beregning af kapitalerstatninger til yngre tilskadekomne.